

Patient i ingenmandsland

Trods svær knogleskørhed, smerter og gentagne opfordringer, kan Berit Sveen fra Frederiksberg ikke længere trænge igennem til sin praktiserende læge.

• Interview med Berit Sveen

“Jeg anede ikke, at der var noget galt med mine knogler og havde aldrig skænket det en tanke. Jeg var jo kun 55 år”, fortæller Berit Sveen, som faldt og brækkede 3 knogler i ryggen, da hun og hendes nu afdøde mand var på ferie i Italien for 7 år siden.

“I to dage kunne jeg ikke stå på mine ben, men derefter gik det ganske godt resten af ferien. Da jeg kom hjem, havde jeg dog stadig så ondt, at min praktiserende læge sendte mig til røntgen og

DXA-skanning. Det viste sig, at jeg havde knogleskørhed.”

Berits T-scores var på minus 2,9 i ryggen og minus 3,5 i lårbenshalserne, og bruddene på rygsøjlen havde reduceret hendes højde med hele 6 centimeter. Alligevel tog hun nyheden med sindsro.

“Jeg syntes egentlig ikke, at det var det værste, der kunne ske. Jeg fik god information fra lægen og meldte mig ind i Osteoporoseforeningen, og på den måde fik

jeg et godt overblik over sygdommen, som jeg kunne se, jeg på mange måder havde været i højrisiko for at udvikle.”

Berit kunne nemlig nikke genkendende til ikke bare én men flere af de kendte risikofaktorer for knogleskørhed. Hun gik i overgangsalderen allerede som 42-årig, hun er ryger, og så har hun igennem flere år måttet slås med en tilbagevendende tyktarmsbetændelse, der igennem en periode på fem år resulterede i gentagne behandlin-

Trods de kroniske rygsmerter, er Berit god til at nyde livet – blandt andet med sin svigerdatter, Mira, og barnebarnet Vera Li.

ger med binyrebarkhormon. Derudover har både Berits forældre og bror knogleskørhed, så sygdommen ligger til familien.

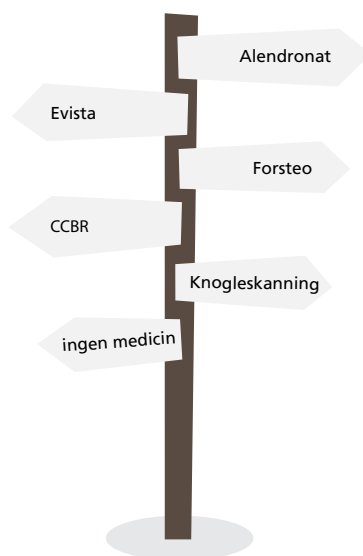
Sløv læge – ingen behandling

Berit har været igennem flere forskellige behandlinger, siden diagnosen blev stillet i 2007. Hun har både fået Alendronat, Evista og Forsteo, og igennem hele 2013 deltog hun i et klinisk forsøg, som forskningscentret CCBRClinical Research i Ballerup stod for. Der blev foretaget knogleskanning både før og efter forsøget, der tilsyneladende havde positiv indflydelse på Berits T-score. Siden forsøget stoppede, har hun imidlertid ikke været i knogletabsforebyggende behandling overhovedet.

“Det frustrerer mig, må jeg indrømme. Jeg har jo stadig stærke rygsmerter. Somme tider så voldsomme, at jeg næsten ikke kan holde det ud. Det føles som om, jeg har et stramt bånd omkring brystkassen, der spænder, bare jeg trækker vejret. Og når jeg bevæger mig, gør det ondt i venstre side og ned i bækkenet. Smerterne er der konstant. Alligevel kan jeg ikke få min praktiserende læge til at reagere, selvom jeg hele 4 gange har bedt om henvisning til et hospital, som har forstand på ryglidelser. Jeg får heller ingen medicin i øjeblikket, så han er temmelig sløv, selvom jeg på mange måder godt kan lide ham. Der skal virkelig presses på for at få hjælp, og jeg skal være meget konkret med, hvad jeg har brug for. Man skulle tro, at det var mig, der var lægen og ikke ham. Det er som at være patient i ingenmandsland”, konstaterer Berit.

God til at nyde livet

Berit har boet alene i lejligheden på Frederiksberg, siden hendes

mand døde efter en langvarig kræftsygdom for 2 år siden. Hun har tidligere arbejdet som sygeplejerske, men den barske kombination af rygsmerter, den tilbagevendende tyktarmsbetændelse og en depression betød, at hun kastede håndklædet i ringen og blev førtidspensioneret i 2010.

“Jeg er da ked af, at jeg ikke har mit job længere, men jeg har heldigvis så meget andet og lider ingen nød. Jeg har det psykisk godt i dag og min tyktarmsbetændelse er i bero. Og jeg er god til at beskæftige mig med ting, der kræver så meget af min koncen-

tration, at det tager opmærksomheden fra smerterne. Fx strikker jeg tøj til mit barnebarn, bruger masser af tid sammen med familie og gode venner og rejser så tit, jeg kan”, fortæller Berit.

Berit har en søn og et skønt lille barnebarn på halvandet år, som hun ikke vil undvære at være sammen med, selvom timerne med den lille sommetider kan være en udfordring for ryggen:

“Vi har de skønneste stjernestunder sammen. Jeg sørger selvfølgelig for at skåne min ryg, så godt, jeg kan og skifter fx ble på gulvet, så jeg undgår at skulle løfte osv. Men skulle jeg undtagelsesvis komme til at overbelaste ryggen en smule, er det en pris, jeg er villig til at betale. Der skal være plads til de dejlige oplevelser. Og dem er jeg rigtig god til at samle på. Så hvis bare jeg får styr på smerterne og mine skøre knogler, vil mit liv på mange måder være perfekt. Det er det eneste, jeg beder om”, slutter Berit.

Jeg syntes egentlig ikke, at det var det værste, der kunne ske

Osteoporoseforeningens diætisttelefon

Telefonen er åben for foreningens medlemmer hver onsdag kl. 13.00-15.00. Ved telefonen sidder klinisk diætist Kirsten Bønløkke.

